

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในดินแดนของพระเจ้าเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข นี่คือมิตรแห่งสัจจะที่ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด
- คำถาม:** ลูกๆ นั้นสูงส่งกว่าและไม่ยิ่งหย่อนกว่าพ่ออย่างไร?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: ลูกๆ พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของโลก พร้อมกันกับการทำให้ลูกเป็นนายของโลก พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของบราห์มันด้วยเช่นกัน พ่อผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดขอคารวะต่อลูกๆ เหตุนี้เองลูกจึงสูงส่งมากกว่าพ่อ พ่อคารวะลูกผู้เป็นนาย แล้วลูกก็คารวะต่อพ่อผู้ทำให้ลูกเป็นนายของโลก

โอมซานติ บาบาพูด“นมัสเต”กับลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ลูกไม่แม้กระทั่งตอบรับและพูดว่า: บาบา นมัสเต ลูกๆ รู้ว่า บาบาทำให้ลูกกลายเป็นนายของบราห์มันและเป็นนายของโลก พ่อเพียงแต่กลายเป็นนายของบราห์มัน ท่านไม่ได้กลายเป็นนายของโลก ท่านทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของทั้งบราห์มันและโลก ดังนั้นบอกพ่อช้าว่าใครยิ่งใหญ่กว่ากัน? ลูกๆ ยิ่งใหญ่กว่า ดังนั้นลูกๆ จึงพูดว่า: นมัสเต บาบาเพียงท่านเท่านั้นที่ทำให้เรากลายเป็นนายของบราห์มันและโลก เหตุนี้เองพวกเรากำลังพูด “นมัสเตต่อท่าน” ชาวมุสลิมพูดว่า: ขอคารวะต่ออัลลาะห์ มันคือลูกๆ ที่มีศรัทธาที่มีความสุข ใครก็ตามที่ไม่มีศรัทธาจะไม่แม้แต่จะมาที่นี่ ผู้ที่มาที่นี่รู้ว่าพวกเขาไม่ได้มาหาครูที่เป็นมนุษย์ พวกเขาไม่ได้มาหาพ่อที่เป็นมนุษย์ ครูที่เป็นมนุษย์ หรือครูที่เป็นมนุษย์ ลูกมาหาพ่อทางจิต,ครูทางจิตและสัจธรรมทางจิต มีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วนในขณะนี้ผู้เดียวนี้คือหนึ่งเดียวเท่านั้น ก่อนหน้านี้ไม่มีใครได้รับคำแนะนำของท่าน ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาว่าไม่มีใครรู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง เพราะพวกเขาไม่รู้จักท่านพวกเขาจึงถูกเรียกว่าลูกกำพร้า ผู้ที่มีการศึกษาดีก็สามารถเข้าใจได้ว่าพ่อของทุกดวงวิญญาณคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น ท่านมาและกลายเป็นพ่อของเราและเป็นครูและสัจธรรมของเราเช่นกัน ชื่อของภคชะได้รับการยกย่องในกิตะ กิตะคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ เป็นแม่ของทุกคัมภีร์ เป็นคัมภีร์ที่สูงส่งที่สุด เพียงกิตะเท่านั้นที่ถือได้ว่าเป็นแม่และพ่อ ไม่มีคัมภีร์อื่นใดที่จะถูกเรียกว่าเป็นแม่และพ่อ ศรีมัททกวัต กิตะได้รับการจดจำว่าเป็นแม่ เป็นความรู้ของกิตะที่ปรากฏออกมาจากปากดอกบัวของพระเจ้า พ่อสูงส่งเหนือสิ่งใด ดังนั้นจึงเป็นที่แน่นอนว่ากิตะที่พูดโดยผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดคือผู้สร้าง คัมภีร์อื่นๆ ทั้งหมดคือไปไม้หรือเป็นสิ่งสร้างของกิตะมรดกไม่เคยได้รับจากสิ่งสร้าง หากลูกได้รับนั้นก็จะไปเพียงเวลาชั่วคราวเท่านั้น มีคัมภีร์อื่นๆ มากมายที่มนุษย์สอนมนุษย์ ด้วยการศึกษาคัมภีร์เหล่านั้นพวกเขาจะได้รับความสุขชั่วคราวเพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้น การศึกษาที่หลากหลายถูกสอนแก่มนุษย์โดยมนุษย์เป็นระยะเวลาชั่วคราว พวกเขาได้รับความสุขชั่วคราวเท่านั้น และแล้วในชาติเกิดถัดไปพวกเขาก็ต้องเริ่มการศึกษาอื่น ที่นี้มีเพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถให้สิ่งนี้แก่ลูก พวกเขาทำให้ลูกไม่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์ ในขณะที่บาบาทำให้ลูกมีค่าเท่ากับปอนด์ เวลาที่พ่อนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกทั้งหมดคือลูกของพระเจ้า เพราะพวกเขาเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาจึงไม่เข้าใจความหมายของสิ่งใด หากดวงวิญญาณสูงส่งอยู่ในทุกคนนั้นก็จะความเป็นพ่อ หากทุกคนจะเป็นพ่อแล้วลูกจะสามารถรับมรดกได้อย่างไร? ความทุกข์ของใครที่จะถูกขจัดออกไปและโดยใคร? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ขจัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ไม่มีความหมายเลยในการเรียกทุกคนว่าพ่อ พ่อนั่งที่นี้และอธิบายว่านี่คืออาณาจักรของราวัน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ดังนั้นจึงได้มีการแสดงไว้ในภาพอย่างชัดเจน มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกนั้นอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เช่นที่ลูกจะได้รับสถานะภาพโดยการศึกษาเพื่อเป็นนักกฎหมายหรือแพทย์ ดังนั้นลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นอะไรด้วยการศึกษานี้ ลูกกำลังนั่งที่นี้ในความเป็นมิตรแห่งสัจจะที่จะทำให้ลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข มีดินแดนแห่งสัจจะสองดินแดน: หนึ่งคือดินแดนแห่งความสุข และอีกหนึ่งคือดินแดนแห่งความสงบซึ่งเป็นบ้านของพระเจ้า พ่อคือผู้สร้าง ผู้ที่กลับมาฉลาดด้วยการศึกษาที่พ่อมีหน้าที่ที่จะทำงานรับใช้ พ่อพูดว่า: เวลาที่ลูกฉลาดขึ้นโดยการเข้าใจทุกสิ่ง ดังนั้นจงไปที่วัดของชีวาและอธิบายแก่พวกเขา ถามพวกเขาว่า: ทำไมท่านถึงได้ถวายผลไม้หลากหลายชนิด,ดอกไม้,เนย,เกี,ดอกอีกและดอกกุหลาบแก่ชีวา? พวกเขาไม่ได้ถวายดอกอีกที่วัดภคชะ ที่นั่นพวกเขาถวายดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมมาก ที่วัดของชีวาพวกเขาถวายแต่ดอกอีกหรือดอกกุหลาบเท่านั้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่รู้ความหมายของสิ่งนั้น เวลาที่พ่อกำลังสอนลูกๆ ไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนลูก ในส่วนที่เหลือของทั้งโลก,มนุษย์สอนมนุษย์ ในขณะที่ที่นี้พระเจ้าสอนลูกไม่สามารถมีมนุษย์คนใดเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า แม้แต่ลักษมีและนารายณ์ก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาถูก

เรียกว่าเทพ บราห์มา, วิษณุ และชังการก็เรียกว่าเป็นเทพเช่นกัน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือพระเจ้า ท่านคือพ่อของดวงวิญญานทั้งหมด ทุกคนร้องเรียกหา: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุด! ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา และลูกๆ ก็เรียกว่าเป็นชาลิแกรม เมื่อปั้นทิตสร้างไฟบูชาบุญ พวกเขาก็ทำชีวาลิงก์ที่มีขนาดใหญ่และชาลิแกรมเล็กๆ มากมาย ดวงวิญญานถูกเรียกว่าชาลิแกรมและดวงวิญญานสูงสุดเรียกว่าชีวา ท่านคือพ่อของทั้งหมดและเราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน ผู้คนแม้กระทั่งพูดถึงความเป็นพี่น้อง เราเป็นลูกของพ่อ เราเป็นพี่น้องกัน ดังนั้นเราได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชายได้อย่างไร? ลูกๆ ถูกสร้างขึ้นผ่านปากของประชาบิดาบราห์มา ลูกคือบราห์มิน ลูกเป็นลูกของประชาบิดาบราห์มา เหตุนี้เองลูกถูกเรียกว่าบราห์มา Kumar และกุมารี อัชชะ ใครสร้างบราห์มา? พระเจ้า บราห์มา, วิษณุ และชังการเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคือสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ลูกปรากฏออกมาผ่านปากดอกบัวของบราห์มา ลูกเรียกว่าบราห์มิน ลูกคือลูกที่ถูกนำมาเลี้ยงที่เกิดจากปาก ประชาบิดาบราห์มาสร้างลูกอย่างไร? แนนอนว่าท่านต้องนำพวกเขามาเลี้ยงดู เช่นเดียวกับที่ได้มีการนำสาวของกูรมาเลี้ยงดู พวกเขทั้งหมดคือสาว ประชาบิดาบราห์มาคือพ่อของทั้งโลก ท่านเรียกว่าเป็นปู่ของปู่ของปู่ด้วยเช่นกัน บราห์มา, พ่อของปวงประชาจำเป็นต้องมีที่นี่ มีบราห์มาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน แม้ว่าชื่อบราห์มา, วิษณุ และชังการได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน แต่ก็ไม่มีผู้คนในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ประชาบิดาบราห์มาคือใคร? พ่อหนึ่งท่านและอธิบายทุกสิ่งเหล่านี้ พวกพราหมณ์ก็เรียกตนเองว่าเป็นลูกของบราห์มาด้วย เวลานั้นบราห์มาอยู่ที่ไหน? ลูกพูดว่าท่านกำลังนั่งอยู่ที่นั่น ในขณะที่พวกเขาพูดว่าท่านมีอยู่ในอดีต พราหมณ์เหล่านั้นเรียกตนเองว่าเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานั้นลูกคือบราห์มินในทางปฏิบัติ ลูกๆ ทั้งหมดของประชาบิดาบราห์มาเป็นพี่น้องหญิงชายกัน ชีพบาบา นำบราห์มามาเลี้ยงดู ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างแก่นี้และสอนราชาโยคะแก่ลูก ในการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพไฟใช้งานของมนุษย์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าผู้สร้าง ผู้คนของบาร์ตรู้ว่าวันเกิดของชีวาได้รับการเฉลิมฉลอง ชีวาคือพ่อ ผู้คนไม่รู้ว่ามีใครให้อาณาจักรนี้แก่เหล่าเทพ ผู้สร้างสวรรค์คือดวงวิญญานสูงสุด ผู้เดียวที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ดวงวิญญานดั้งเดิมแล้วบริสุทธิ์ และจากนั้นก็ได้ผ่านสภาพสะโต, ราโจ และตาโม ทุกคนในยุคเหล็กตอนนี้ตาโมประธาน ในขณะที่ทุกคนในยุคทองนั้นสะโตประธาน อาณาจักรลัทธิและนารายณ์เริ่มต้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และราชวงศ์เทพดำรงอยู่มาเป็นเวลา 2500 ปี ลูกๆ ของพวกเขาก็ได้ปกครองอาณาจักรด้วยเช่นกัน มีลัทธิและนารายณ์ที่หนึ่ง ที่สอง ฯลฯ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ เวลานั้นทุกคนตาโมประธานและไม่บริสุทธิ์ ที่นั่นไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวสามารถบริสุทธิ์ได้ ทุกคนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นโลกนี้ไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้เรียกว่านรกยุคเหล็ก โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์ โลกที่บริสุทธิ์ แล้วลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวในบาร์ตที่รู้เกี่ยวกับ 84 ชาติเกิดของเขา ผู้คนใช้ชาติเกิดจำนวนสูงสุด 84 ชาติเกิดและจำนวนน้อยที่สุดหนึ่งชาติเกิด บาร์ตถือได้ว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย เพราะนี่คือดินแดนที่ซึ่งชีพบาบา จีวอวตารลงมา แผ่นดินบาร์ตไม่มีวันถูกทำลาย ในขณะที่แผ่นดินอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้หายไปแล้วในเวลานี้ ไม่มีใครที่นี่ที่จะเรียกตนเองว่าเทพ เพราะเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์และสะโตประธาน เวลานั้นพวกเขาทั้งหมดกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายเรื่องทั้งหมดนี้ พระเจ้าพูด: พระเจ้าคือพ่อของทุกคนและท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในบาร์ต เมื่อไหร่ที่ท่านมา? ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ เป็นเพียงในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่เรียกว่าเป็นยุคที่เป็นสิริมงคลที่สุด นี่คือนิยามการพบกัน ยุคของการเปลี่ยนยุคเหล็กให้กลายเป็นยุคทอง จากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในยุคเหล็ก ในขณะที่เทพที่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในยุคทอง เหตุนี้เองยุคนี้จึงถูกเรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อพ่อมาและเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพผู้ที่สูงส่งที่สุด มนุษย์ไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเราดวงวิญญานมีชีวิตรอยู่ในดินแดนนิพพาน พวกเรามาที่นี่จากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเรา ระยะเวลาของการละเล่นนี้คือ 5000 ปี พวกเราต้องเล่นบทบาทของเราในการละเล่นที่ไม่มีการจำกัดนี้ มนุษย์ทั้งหมดคือนักแสดง วงจรของละครนี้ยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ ไม่มีวันหยุด ก่อนอื่นใดเหล่าเทพมาเพื่อเล่นบทบาทของเขาในยุคทอง และแล้วก็มีนักรบของยุคเงิน การละเล่นนี้จะต้องมีความเข้าใจ โลกนี้ในเวลานี้เป็นป่าหนาม มนุษย์ทั้งหมดไม่มีความสุข หลังจากยุคเหล็กนี้ ยุคทองจะมา มีมนุษย์มากมายในยุคเหล็ก จะมีมนุษย์มากเท่าไรในยุคทอง? น้อยมาก จะมีเพียงเทพของสุริยะวงศ์ดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปเท่านั้น โลกเก่านี้ในเวลานี้ต้องมีการเปลี่ยนแปลง จากโลกของมนุษย์ธรรมดาสẽเปลี่ยนเป็นโลกของเหล่าเทพ เคยเป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แต่จะไม่มีใครเรียกตนเองว่าเป็นเทพในเวลานี้ พวกเขาได้ลืมศาสนาของตนเอง เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่ลืมศาสนาของตนเอง เพราะพวกเขาอาศัยอยู่ในอินดูสถาน พวกเขาจึงเรียกศาสนาของพวกเขาว่าอินดู เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ ในขณะที่ชาวอินดูไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพ พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาเทพ พวกเขาเรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่ตกต่ำ พ่ออธิบาย: ลูกเคยมีคำควรแก่การกราบไหว้บูชา แต่เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์ ความหมายของ"อัมโฮ"ได้มีการอธิบายแก่ลูกเช่นกัน พวกเขาพูดว่าดวงวิญญานคือดวงวิญญานสูงสุด พวก

เขาแปลความหมายสิ่งนั้นอย่างผิดๆ ร่างนั้นหลอกลวงและมายาก็หลอกลวง ลูกจะไม่พูดเช่นนี้ในยุคทอง พ่อสร้างดินแดนแห่งสัจจะ และแล้วราวันก็มาและทำให้ดินแดนนั้นกลายเป็นดินแดนของความหลอกลวง เวลานี้พ่อมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ดวงวิญญาณคืออะไรและดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร? ไม่มีใครรู้อะไร พ่อพูดว่า: ลูกดวงวิญญาณคือจุดแห่งแสง บทบาทของ 84 ชาติเกิดของแต่ละคนถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครรู้ว่าเราดวงวิญญาณนั้นเป็นเช่นไร พวกเขารู้เพียงแค่ว่าผู้นั้นผู้นี้เป็นนักกฎหมายหรือเป็นเช่นนั้นเช่นนั้นเท่านั้น แต่ไม่มีใครรู้อะไรเกี่ยวกับดวงวิญญาณ ต่อเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ทำการตรึงกระดูกแก่ลูก บทบาทของ 84 ชาติเกิดที่คงอยู่ตลอดไปของลูกได้ถูกบันทึกไว้ในลูกดวงวิญญาณ บทบาทของลูกไม่มีวันถูกทำลาย บารัตน์เคยเป็นสวนดอกไม้ที่ซึ่งไม่มีอะไรนอกจากความสุข เวลานี้ไม่มีอะไรเลยนอกจากความทุกข์ เวลานี้พ่อได้ให้ความรู้แก่เรา เวลานี้ลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่จากพ่อ สิ่งใหม่ที่สุดคือลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นเทพ ลูกรู้ว่าไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนลูกเกี่ยวกับการศึกษาที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เป็นพระเจ้าที่สอนการศึกษา การเรียกพระเจ้าว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นหมายถึงการดูหมิ่นท่าน เวลานี้พ่ออธิบาย: พ่อทำให้บารัตเป็นสวรรค์ทุก 5000 ปี ราวันมาและทำให้กลายเป็นนรก ไม่มีใครในโลกที่รู้อะไรเหล่านี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ เคยมีการจดจำกันว่าพระเจ้าชักเสื้อผ้าที่สกปรก ที่นั้นไม่มีกิเลส โลกนั้นปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง ในเวลานี้โลกมีกิเลส ผู้คนร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ราวันได้ทำให้พวกเราไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพวกเราไม่รู้ราวันมาเมื่อไหร่หรือเกิดอะไรขึ้น ราวันได้ทำให้ลูกยากจนจนแสนสาหัส! 5000 ปีที่แล้วบารัตเคยมั่งคั่งมาก มีพระราชวังทองคำที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย มีทรัพย์สินสมบัติมากมาย ดูซิว่าเวลานี้บารัตอยู่ในสภาพใด ไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่สามารถทำให้บารัตมีมงกุฎ(เป็นดินแดนที่สูงที่สุด) เวลานี้ลูกพูดว่าชีพบาบา กำลังทำให้บารัตเป็นสวรรค์ พ่อพูดว่า: เวลานี้ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พวกเราคือบราห์มิน ลูกๆที่เกิดจากปากของบราห์มา พระเจ้าเองกำลังสอนการศึกษานี้แก่เราเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดากลายเป็นเทพ คงอยู่ในความซาบซึ้งและความสุขนี้ มันอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้เท่านั้นที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด

2. เวลานี้คือสภาพของการปลดเกษียณของเรา ความตายยืนอยู่เบื้องหน้าเรา เราต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองที่เราต้องเผาบาปของเราทั้งหมดโดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกมีสำนึกของการเป็นผู้แสวงบุญทางจิตอย่างสม่ำเสมอและอยู่เหนือ, ละวาง และปราศจากความผูกพันยึดมั่น
ผู้แสวงบุญทางจิตยังคงเดินหน้าต่อไปในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง การแสวงบุญนี้ให้ความสุขเสมอ ผู้ที่ยังคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตไม่จำเป็นต้องไปจาริกแสวงบุญอื่นๆ การจาริกแสวงบุญอื่นๆทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้ การเร่ร่อนของจิตใจและร่างกายจบสิ้น ดังนั้นจงมีสำนึกอยู่เสมอว่าลูกเป็นผู้แสวงบุญทางจิต สำหรับผู้แสวงบุญไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับใคร เขาได้รับพรของการอยู่เหนือ, ละวาง และเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นอย่างง่ายดาย

คติพจน์:   เฝ้าแต่ร้องเพลงนี้อย่างสม่ำเสมอ “ว้า บาบ! ว้าโชคของฉัน! และ ว้าครอบครัวที่แสนหวาน!”

*** โอม ชานติ ***